

Publicerad 2013-02-01 11:11 av Maija

Kanske om Gud, kanske om Sex, vad nu skillnaden är

Den som ständigt står

Den som ständigt står,
vandrar i snålblåsten
med slitna tygskor.

Lättnaden
över att äntligen
få falla ner på knä,
och låta gruset
tränga in i huden
under
någons
tyngd.

Den som alltid håller blicken högt
och hungrigt granskar horisonten
så vitorna grumlas.

Lättnaden
över att äntligen
få fälla blicken
mot marken
och låta tårarna
torkas av
någons
hårda andetag.

Den med evigt knutna nävar,
knogars skavsår
som aldrig läker.

Lättnaden
över att äntligen
knyta upp,
knytas fast
och blotta
handlederna mot
någons
nåd

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Maija med Poeter.se id #22333 innehar upphovsrätten